

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 540

Doknr.
420179

Dato
25-05-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 3. maj 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 2 (B 114 Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse om forældrebetaling ved anbringelse af børn og unge) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 2:

”Kan ministeren bekræfte, at der er nogle kommuner, hvor omkostninger ved administration og inddrivelse af forældrebetaling ved kommunale anbringelser af børn eller unge uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7 i lov om social service, overstiger de forventede indtægter forbundet med forældrebetalingen, som Aarhus kommune f.eks. oplevede det i 2016, og i bekræftende fald, mener ministeren da, at man bør stoppe en sådan praksis, der både skader kommunernes budgetter, forældrenes økonomi, og tager sagsbehandlernes ressourcer fra mere presserende opgaver?”

Svar:

Jeg kan indledningsvist oplyse, at der er ikke regnskabsmæssige oplysninger vedrørende niveauet for udgifterne til administration af reglerne om forældrebetaling samt indtægterne fra forældrebetaling ved anbringelser af børn eller unge. Det er derfor ikke muligt at opgøre, i hvilket omfang udgifterne ved administration og inddrivelse af forældrebetaling ved anbringelser af børn eller unge overstiger de forventede indtægter fra forældrebetalingen.

Jeg mener, at det er vigtigt at vi fastholder forældrenes ansvar for deres børn – og så i de situationer, hvor forældre ikke formår at leve op til deres forpligtelse, og samfundet derfor må tage over, ved at barnet anbringes uden for hjemmet.

En anbringelse uden for hjemmet ændrer ikke på, at forældre fortsat har en økonomisk forsørgelsespligt, som jeg mener, at vi skal bevare. Reglerne må selvfølgelig ikke være unødvendige og bureaukratiske, men det mener jeg heller ikke, at de nuværende regler er.

Der er grænser for, hvor høj den maksimale egenbetaling må være og der skal tages hensyn til forældrenes økonomiske omstændigheder. Et godt samarbejde mellem kommune, forældremyndighedsindehaverne og anbringelsesstedet er også en forudsætning, for det er det bedste for barnet. Derfor er der med de nuværende regler allerede taget højde for mulighed for at fravige udgangspunktet om egenbetaling i netop disse konkrete situationer.

Det samme gælder, hvis opholdet har et udpræget behandlingssigte, da forældrene ikke skal betale for den behandling, som et barn måtte have behov for under anbringelsen.

Derved er der i de gældende regler allerede taget højde for, at hver sag og hver familie er forskellige og derfor også har forskellige forudsætninger for forældrenes egenbetaling. Derfor mener jeg heller ikke, at det faktum, at der er forskel på forældrenes egenbetaling i de forskellige kommuner, nødvendigvis er et udtryk for, at der er et problem. For efter lovgivningen er der ikke bare mulighed, men også en forventning om, at kommunen foretager en konkret vurdering i de enkelte sager.

Med venlig hilsen
Astrid Krag